ואין דין ימים סתם מימים שנאמר בהם חדש · והא דכתיב וכתבתה את אביה ואת אמה ירח ימים ודרשינן בשילהי החולין (יבמות דף מח:) ירח שלשים ימים שלשים ולא אמר התם ימים שנים עשר חודש משום דכתיב אצל ירח : **אי** איהי ניחא לה אביה מאי נפקא ליה מינה · משמע כיון דלא נפקא ליה מינה הוי מרידה ופותחין מכתובתה ותימה דאמרו משום דאין האב רוצה נקטנה בכתובתה היא מה פשעה וי"ל דהוה לן למימר יגרשנה בלא כתובה שהרי כתובתה לאב : **בגרה** יום אחד ונתקדשה כו' · וא"ת ומהני דקתני דמשתבעה עתיד לה י"ב חודש היכי משכחת לה כיון דאין עתיד לעולם אלא ל' יום בבגרות דמסתמא מיירי בנתקדשה כשהיא נערה כמו שדרך בני אדם דאסור לקדש את בתו קטנה ואין פוסקין נמי על הקטנה להשיאה וי"ל דדוקא בבגרה ואח"כ נתקדשה קאמר רב הונא דאין לה אלא ל' יום אבל נתקדשה קודם בגרות יש לה י"ב חודש משעת תביעה וטעמא דכשבגרה קודם שנתקדשה אין לה י"ב חודש דמסתמא הכינה כל תכשיטיה שאם ימלא לה בעל יהא הכל מוכן אבל נתקדשה קודם בגרות אינה מקפדת שכבר היא מקודשת :

מאי לאו כתבועה דבתולה · ולא מלי לשטויי אין כתבועה דבתולה ובשקדשה ואח"כ בגרה דפשיטא ליה דאז לא הוי בגר כתבועה ור"ת מפרש דסתם האי ליעשה דבגרה משמע שנתקדשה (ה) בבגר ולא קודש: **תיובתא** דלכ הונא תיובתא · דימה דהכא קאי בתיובתא וכפי נערה המאורסה (נדרים דף ע:) אתיא סוגיא סתמא דהש"ס כותיה דקאמר אמילתיה דרבי אליעזר [הניא דבוגרת שנתקדשה י"ב חודש] דמייתי לעיל בוגרת בל' יום סגי אימא בוגרת ושנתקדשה והייט כרב הונא וגרלה לפרש דה"ק בוגרת בל' יום סגי והיכי קתני במתני' בוגרת שנתקדשה שנים עשר חודש דמשמע דבוגרת לא סגי לה בשום ענין בלא שנים עשר חודש בל' יום סגי כגון שקידשה לאחר שנתקדשה י"ב חודש בבגרות ומשני תני בוגרת ושנתקדשה והשתא קתני סתם בוגרת בהדי נערה שנתקדשה שנים עשר חודש ובהדי אלמנה שנתקדשה שלשים יום משום דיש בוגרת שדינה כנערה בשנים עשר חודש כגון בגרה יום אחד ונתקדשה ויש בוגרת שדינה כאלמנה כגון עמדה י"ב חודש בבגרותה ונתקדשה והשתא אתיא דלא כרב הונא ובפירוש דסוגיא דהתם אין להאריך כאן :

לקיט כהן כו' · מעשיר לא פריך דלא שכיח שיאכל בבית ישראל וגם אין רגילין להולך תרומה עמהם אבל לקטות רגילין להשתכר עם ישראל ופעמים מתפרנסים משל עצמם : **השתא** מדידהו ספו ליה כו' · ולקיט ישראל בבית כהן לא חיישינן כלל דדוקא מלקיט כהן בבית ישראל הוא דפריך לפי שדרך האכסנאי להשקות לבני הבית כדי למצוא חן בעיניהם וכשהוא משיגו להם אין מדקדק מה הוא טוען אבל לקיט ישראל בבית כהן כשפרנסתו עליו בשעת אכילה מדקדק היטב מה הוא טוען לו :

קוביוסטוס

*אין האשה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה : **גמ'** מנא הני מילי אמר רב חסדא דאמר קרא ויאמר אחיה ואמה תשב הנערה אתנו ימים או עשור ימי אלימא תרי יומי משתעי אינש הכי אמרו ליה תרי יומי אמר להו לא אמרו ליה עשרה יומי אלא מאי ימים שנאמר בהן חדש אמר רבי זירא תנא *קטנה בין היא ובין אביה יכולין לעכב בשלמא איהי מצי מעכבא אלא אביה אי איהי ניחא לה אביה מאי נפקא ליה מינה סבר השתא לא ידעה למחר מימרדא ונפקא ואתיא ונפלה עילואי · אמר רבי אבא בר לוי אין פוסקין על הקטנה להשיאה כשהיא קטנה אבל פוסקין על הקטנה להשיאה כשהיא גדולה פשיטא מהו דתימא ליחוש דלמא מעיילא פחדא מהשתא וחלישה קא משמע לן. אמר רב הונא בגרה יום אחד ונתקדשה נותנין לה שלשים יום באלמנה אתי בגרה הרי היא בתבועה מאי לאו כתבועה דבתולה? לא, כתבועה דאלמנה תא שמע בוגרת ששהתה שנים עשר חדש רבי אליעזר אומר הואיל וחייב בעלה במזונותיה, יפר אימא בוגרת ששהתה שנים עשר חדש רבי אליעזר אומר הואיל ובעלה חייב במזונותיה יפר תא שמע המארס את הבתולה בין שתבעה הבעל והיא מעכבת ובין שתבעה היא ובעל מעכב נותנין לה שנים עשר חדש משעת תביעה אבל לא משעת אירוסין, ובגרה הרי היא כתבועה כיצד בגרה יום אחד ונתקדשה נותנין לה שנים עשר חדש ולארוסה שלשים יום תיובתא דרב הונא, תיובתא. מאי ולארוסה שלשים יום אמר רב פפא הכי קאמר בוגרת שעברו עליה שנים עשר חדש בבגרות ונתקדשה נותנין לה שלשים יום באלמנה : הגיע זמן ולא נישאו : *אמר ולא דבר תורה ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה שנאמר וכהן כי יקנה נפש *קנין כספו והאי נמי קנין כספו הוא, מה טעם אמרו אינה אוכלת? שמא ימצאו לה כוס בבית אביה ותשקה לאחיה ולאחותה, אי הכי הגיע זמן ולא נישאו נמי? התם דוכתא מייחד לה, אלא מעתה ילקיט כהן לישראל לא ליכול בתרומה דלמא אתו למיכל בהדיה? השתא מדידהו ספו ליה, מדידיה אכלי בר שמואל בר [רב] יהודה אמר משום סימפון, אי הכי נכנסה לחופה ולא נבעלה נמי? התם מיבדק בדיק לה והדר מעייל, אלא מעתה עבד כהן שלקחו מישראל לא ליכול בתרומה משום סימפון? *סימפון בעבדים ליכא : דאי דאבראי הא קחזי ליה ואי דגואי, למלאכה קא בעי ושבסתר לא איכפת ליה, *נמצא גנב או

קוביוסטוס

עין משפט נר מצוה

לט א מיי' פ"ו מהל' תרומות הלכה ג וס"מ הלכה ז :

מ ב מיי' פ"י מהל' אישות הלכה עז סמג עשין מח עש"ע אה"ע סי' נה סעיף ד :

מא ג מיי' פ"ג מהל' אישות הלכה יט ופי"א מהל' גירושין הלכ' ח סמג עשין נ עוש"ע שם סימן לז סעיף מ :

מב ד ה מיי' פ"י מהל' אישות הלכה יז סמג שם עוש"ע שם סימן נה סעיף ח :

מג ו מיי' פ"ו מהל' תרומות הלכה ג :

מד ז ח מיי' פכ"ו מהל' מכירה הלכה יב יג סמג לאוין קע עוש"ע מ"מ סי' רלב סעיף י :

נוסח ראשון ביאור הקיצור לטיזור נמי ת"ר חוצה בבבא

נוסח אחר ב